

20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου (†473). Ζαχαρίου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἄρτης (†1782).

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα·

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

ᾠδὴ 4 Πα ρ

Κυριε εκεκραξα α προ ο ος σε ε ρ ει

 σα κου σο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μου

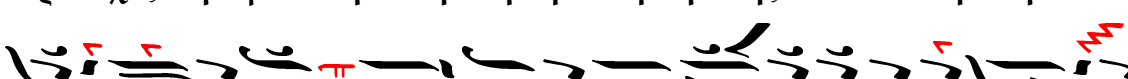
 ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α

 ξα προς σε ε ει σα κου σο ο ον μου ου ου

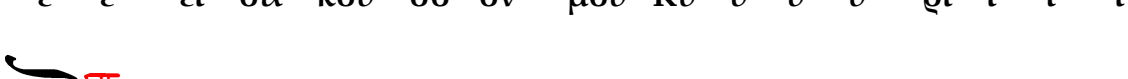
 προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε

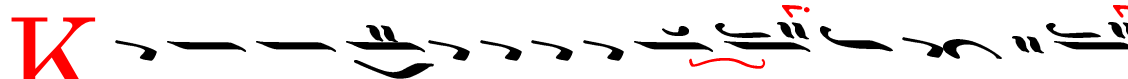
 ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ε ε

 ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

 ε

K

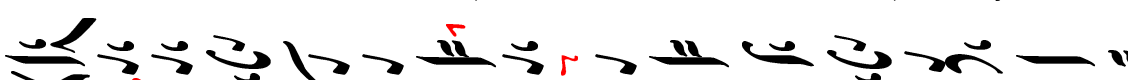
 α τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη

 η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι

 ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ

 σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ

 υ υ ρι ι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Θ

 ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

 ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

M

 η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις

Συν ανθρωποις εργα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Παι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Ακου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Οτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου

και συ εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τω ωντην ψυ χην μου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ροσχεσ προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι εκρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε

ξο μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου $\overline{\pi}$
 δ

Ἰστῶμεν στίχους Γ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ τοῦ Ὁσίου Γ'.

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ $\overline{\pi}$
 δ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται $\overline{\chi}$
 δ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν δ

Π α τερ Ευ θυ μι ε τον σον δ το κον προ κα τηγ γει λε $\overline{\pi}$
 δ

στα λεις ς ρα νι ος Α γγελος ως τβλα στη σαντος $\overline{\pi}$
 δ εκ

νη δυ ος στει ει ρας δ Ι ω αν νϛ τϛ τϛ γαρ ε δει χθης

ζη λω της εκ μα γει ον τε α κτη μων α οι κος $\overline{\pi}$ βα πτι
 δ

στη ης και ο ρε σι τροφος δ υ περ λα μψας τοις α πει

ροις θα αυ μα α σι $\overline{\pi}$
 δ

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου $\overline{\chi}$
 δ ηλ πι σεν η ψυ χη

μου ε πι τον Κυ ρι ον δ

Π α τερ Ευ θυ μι ε καρ πος δ ε φυς μεν στει ρω σε ως $\overline{\pi}$
 δ

αλλ ω φθης ο ντως πο λυ γο νος εκ γαρ τϛ σπερ μα τος $\overline{\pi}$
 δ

τϛ πνευ μα τι κϛ ς σϛ δ Μο να στων πε πλη ρω ται η

ε ρημος η πριν α δι ο δευτος και νυν ι κε τευ ε π 9

δω ρη θη η ναι ταις ψυ χαις ημων Δ 2την ει ρη νη και

το με γα ε ε λε ε ος π 9

Στίχ. γ. Ἀπό φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπό φυλακῆς

πρωΐας π 9 Δ 2ελ πι σα τω Ισρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον Δ 2

Π α τερ Ευ θυ μι ε ο σος Δ 2 βι ος α νυ περ βλητος π 9

η Πι στις ον τως ορ θο δο ξος και γαρ εκ πρα ξε ων π 9

προς υ ψη λο τα α την Δ 2θε ω ρι αν η λα σας σο

φι ας γε γο νως εν δι αι τη μα εν δυ ω δυ σε σιν π 9 ε

να σε ε βων της Τρι α αδος Χριστον Δ 2ω πρε σβευ εις

υ περ των ψυ χω ων η η μων π 9

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς. Ἦχος Δ 2 Βου ξ

Στίχ. δ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται ε 7 τον Ισ ρα ηλ Δ 2 εκ π 9

πα σω ων των α νο μι ων αυ τῶ ε 7

Ο εκ νη δυ υ ος μη τρος η γι α σμε ε νος ε 7

ο τε το παντε φορον ομ ματην προ θε σιν και την ρο πην
προς τα κρειτ το να ε πει γο με νην α νε πι
στρο ο φως σϛ προ ο ε ω ρα κε το τε παμ μα κα ρι
στε δω ρον θε οσ δο τον της ευ θυ μι ας φε ρω νυ μον
με μη νυ κως σε την των φυ σαν των λυ ει κα τη φει αν
ο θεν εκ βρε φης προ ηγ με ε νος τω ευ ερ γε
τη θε ω ευ η ρε στη σας ον ι κε τευ ε σω ω
ωσαι και φω τι σαιτας ψυ χας ημων

Στίχ. θ'. Αινεΐτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ε παι νε σα

τε αυ τον παν τες οι λα οι

Ο χα ρι σμα α των εν θε ων πε πλη σμε ε νος

σε ως α κη λι δω τον ε σοπτρον Πα τερ ευ ρων Χρι στος των

θει ων εμ φα σε ων λαμ πρας οι κει δ μα ρ μα ρυ

γα ας φω τος σοι ε ξη στρα ψεν εν τευ θεν ι α σε ων

α φθονος ωφ θης τη γη δι α τρο φη τε λι μωτ τσ ι

και των δι ψων των δι ε πομ βρι ι ας αρ δων την ε φε

σιν^ε_{7x} τας ψυ χι κα ας δε δι α θε σεις ο ρων^π₉ σθ τω
λο γω σο φως ε βελ τι ρς Θε ω^Δ₂ ον ι κε τευ
ε σω ω ωσαι^Δ₂ και φω τι σαιταςψυ χας ημων^ε_{7x}

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια^ε_{7x}

του Κυ ρι ου^Δ₂ με ε νει εις τον αι ω να^ε_{7x}

Ο θε ω ρι ι α και πρα ξει δι α λα αμψας^ε_{7x}

σθ ο μεν ι σα γγελος βι ος κανων α ρετης^ε_{7x} και χα ρα

κτηρ α κρι βε στα τος^Δ₂ των αι ρθ με νων^π₉ Θε ω λα

τρε ευ ειν εν τε ε λει ο τη τι^ε_{7x} ο σο ος δε θε

ο σοφος λο γος Ευ θυ μι ε^ε_{7x} Τρι α दा σε βειν ε δι δα

ξε^Δ₂ Χρι στον δε Ε να^π₉ εν δυ ω φυ σε σι γνω ω ρι

ζο με νον^ε_{7x} και τας συ νο ο δα ρς ι σα ρι ι θ μς^π₉ τη

τε τρα κτυ ι^Δ₂ των Ευ α γγε λι ων Χρι στ^ε_{7x} ον ι

κε τευ ε σω ω ωσαι^Δ₂ και φω τι σαιταςψυ χας ημων^ε_{7x}

Δόξα.

Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ ^{Νη} ο ξα ^{Γα} α Πα ^{Πα} τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 αι ^Π A γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι
A ^{Γα} φι ε ρω θεις τω ω Θε ε ω εκ κοι
 λι ασμη ^ϕ τρι ι κης ω ως αλ λος ^ϕ Σα μου ου ηλ
^{Πα} πα α α τερ ^ϕ Ε ευ θυ υ υ μι ι ι ι ι ε ε
 φε ρω ^{Νη} νυ μως γε ε ^{Γα} γο ο νας ^Δ ευ θυ μι α
 τω ων ^ϕ πι ι ι στων ^{Πα} μο να ζο ον των βα κτη ρι
 ι α και ε ε ^{Νη} δρ αι αι ω ω ω ω μα α ^Π του α γι
 ου ου ^ϕ Πνε ευ ^Δ μα α τος ^{Γα} κα θα ρο ο ο ον οι οι κη
 η τη ρι ο ον ^ϕ αι τη η σαι η μιν τοις τι μω σι ι
 σε ε το με γα α ε ε ε ε ε ε λε ε
 ος ^ϕ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

K ^{Νη} αι νυν και αι α ^{Γα} ει ει και εις τους αι ω ω
 νας τω ν αι αι ω ω ω νων α ^Π μη ην

Π ^{Νη} ω ω ω ως μη η θαν μα α α σω μεν ^{u:q}
 το ον θε ε αν δρι κο ο ον σου ου ^{u:q} ^{Πα} το ο κον πα
 αν σε ε βα α α σμι ι ι ε ε ^{u:q} ^{Νη} πει ραν γα αρ α
 αν δρος μη δε ξα με ε ε νη ^{u:q} ^{Γα} πα να α α μω
 με ε τε κε ες α πα το ο ρα ^{u:q} ^{Νη} Υι υι υι ο ον
 εν σα α αρ κι ι ^{u:q} τον προ αι ω νων εκ Πα α τρος
^{Πα} γεν νη θε ε εν τα α Α α μη η η το ο ο ρα ^{u:q}
^{Νη} μη δα μως υ πο ^{u:q} ^{u:q} μει να αν τα α τρο ο ο πην η φυρ
 μο ο ο ον η η δι αι ρε σι ιν ^{u:q} ^{u:q} αλλ ε κα τε ρας
^{Γα} ου σι ι ι ι ας ^{u:q} ^{Πα} την ι δι ο τη η τα σω ω ω
^{u:q} ^{Νη} α αν φυ υ λα α α ξα α α αν τα α ^{u:q} ^{u:q} δι ο Μητρο
^{Γα} πα α αρ θε νε Δε ε σποι να αυ τον ι κε τευ ε σω ω
 θη η η η η ναι ^{u:q} ^{u:q} τας ψυ χα ας τωων ορ θο
 δο ο ο ξω ως Θε ο το ο ο κο ον ο μο ο λο γου
^{Νη} ντω ων σε ε ε ε ^{u:q} ^{Γα} ^{u:q}

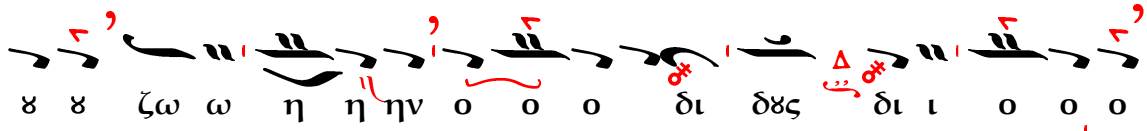
Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

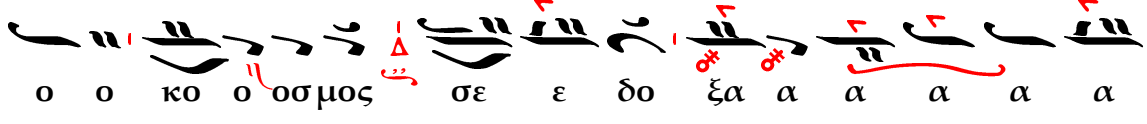
Φῶς ἱλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
ς ῃ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ἰ η η σθ ῃ ῃ Χρι ἰ
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνθ ῃ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Υι υι ε ε Θε ε ῃ

 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α

 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

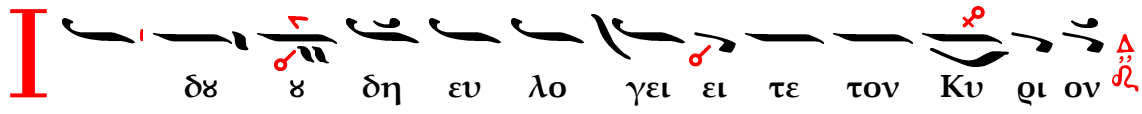
ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

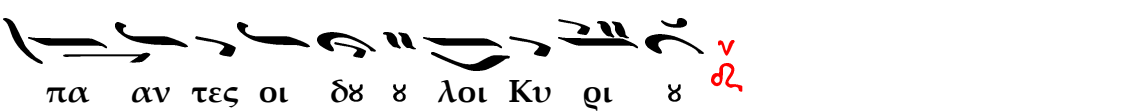
Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

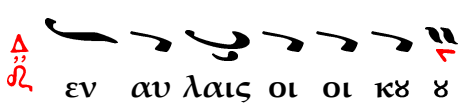

 δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

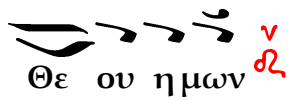

 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ς

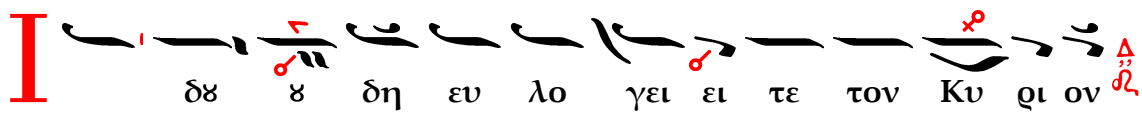
Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,

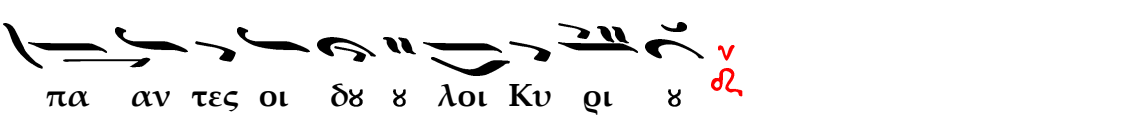
 εν αυ λαις οι οι κς ς

 Θε ου ημων

 δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

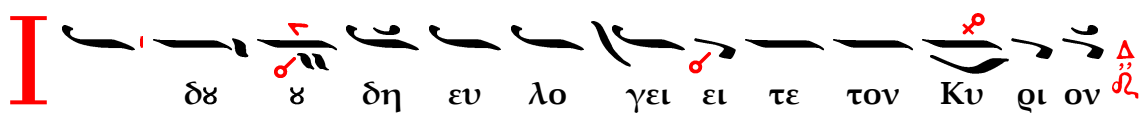
 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

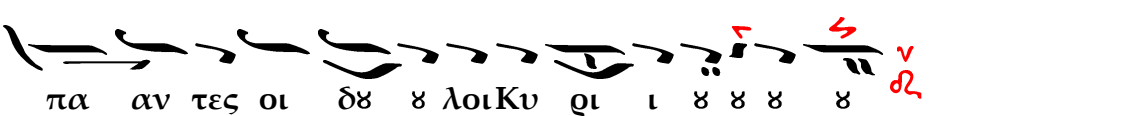

 και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

 δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ι ς ς ς ς

Τῆ Δευτέρα ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-Θ

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μθ εν τω

κε κρᾱ γε ε ναι με προσαυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

ει σα κς σον της προσευ χη ης μθ

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μθ εν τω

κε κρᾱ γε ε ναι με προσαυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μθ εν τω

κε κρᾱ γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῆ Τρίτη ἑσπέρας.

ᾠχος Πα φ

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα της ζω ης μθ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με και οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης
ε κει με κα τε σκη νω σεν

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ραστηςζω ης μθ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ και πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά
ο τι συ υ μετ ε μθ ς ς ει

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ραστηςζω η ης μθ ς ς

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος π̣᾿ ρ̣ Κε ρ

Ο θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

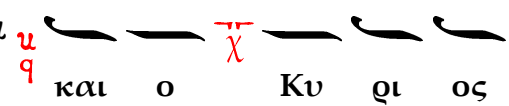
και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

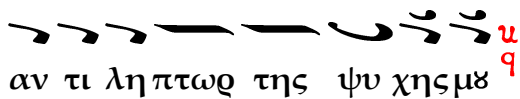
Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τθ στο μα τοςμθ

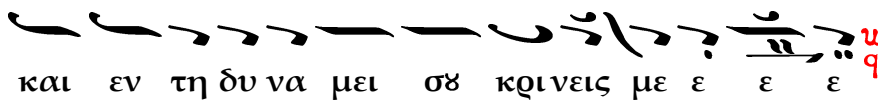
Ο θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
και ο Κυριος

αντιληπτωρ της ψυχης μου

O Θεος εν τω ονοματι σου σωσον με

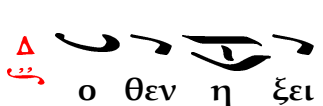

και εν τη δυναμει σου κρινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-θ.

H βοηθεια αμαρα Κυρι ι ι

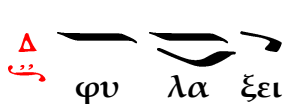

ε τω ποιησαντος τον ερανον και την γην

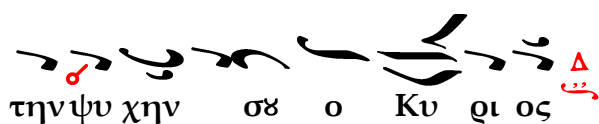
Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
οθεν ηξει

η βοηθεια μου

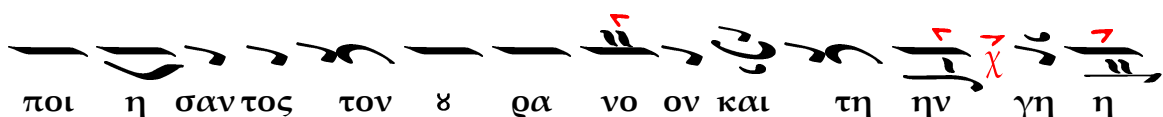
H βοηθεια αμαρα Κυρι ι ι

ε τω ποιησαντος τον ερανον και την γην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυλαξει

την ψυχην σου ο Κυριος

H βοηθεια αμαρα Κυρι ι ε τω

ποιησαντος τον ερανον και την γην

ην

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

ᾠχος ρϛ Γα ϕ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι ^Δ ^ρ το ε λε

^{Γα} ο ος σ ς προ φθα α σει με ^ρ ^ρ

Στίχος α'. ^{Γα} ^χ **Ε** ξε λ θ με εκ των εχ θρων μ ο Θε

^{Νη} ος ^Δ ^ρ και εκ των ε πα νι στα ^χ ^ρ με νων επ ε με ε λυ

^Μ τρω σαι αι με ^ρ ^ρ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι ^Δ ^ρ το ε λε

^{Γα} ο ος σ ς προ φθα α σει με ^ρ ^ρ

Στίχος β'. ^{Γα} ^χ **Ρ** υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

^{Νη} α νο μι αν ^Δ ^ρ και εξ αν ^χ ^{Γα} δρων αι μα των σω σον

^ρ ^ρ με

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι ^Δ ^ρ το ε λε ο

^χ ος σ ς προ φθα σει με ε ε ε ^ρ ^ρ

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

(Ζήτηι τῆ ε΄ Δεκεμβρίου, τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου).

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ΄ 1-9).

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξιόους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ε΄ 15-23, ς΄ 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῆ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους Δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικαστὰὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαιρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρωσ, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Η ΛΙΤΗ

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος Δι-Θ

Γερμανοῦ.

Ε^{Δι} υ θυ μαι τε ε λε γε τοι οἰς γε ε εν νη το ορσιν
Α γγε ε λο ο ος Κυ ρι ι ς ο τι παι δι ον εκ
σπλαγχνων γεν νη σε ε ται υ υ μιν ευ θυ μι ι ι
ι ας φε ρω ω ω νυ υ υ υ μον ε νε φυ η ης δε
γα α στρι φε ε ε ρων αυ τοι οἰς το ο ο ε πα α
γγε ε ελ μα και εκ σπαρ γανων τη ευ χη η συ υ
να α α νε τρα α φη ης Πα τερ Ε ευ θυ υ υ

μι ι ι ι ε ^Δ

Ὁ αὐτός. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ω ^{Δι} χυ ρω με νος τον νην γνω σει ει θει ει ει α

Πα α τερ Ευ θυ υ υ μι ε ^Δ τα πα ρερ χο ο με

να α πα ρε ε ε δρα α α α μες ^{Γα} μη δεν θαυ

μα α α α α σας των ε ε ε πι γει ει ει ει ει

ω ων ^ν εν μεν θλι ι ψε ε σι ^{Δι} με γα λο φρων φα

νει εις και αι γεν ναι ο ο ο τα α α α τος ^θ εν δε

α σκη η σει ει και αι αι ε ε ευ θυ μι ι α ^{Νη} τα

πει νο ο ος και με ε τρι ι ι ι ος ^{Δι} και τθ πα

ρο ντο ος βι ι ι ς το α στα τον πε λα α γος

^{Δι} σο ο φω ως δι ι α α α πε ρα α σας ^Δ εις ευ δι

ον λι με ε ε ε να κα τη η η ντη η η η σας ^θ

Χρι στον ι κε ε ε ε ε ε τε ε ε ευ ε ^θ

ε λε η θη η ναι τας ψυ υ χα α ας η η η

η μων ^Δ

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Τ^{Δι} ὠν εν τω βι ω πραγ μα των κα τε ε ε φρο νη η
 σας Πα α τερ Ευ θυ υ υ μι ε ο τι την α νω
 πο λι τει ει α αν ε πε πο ο ο θη η η η σας
Γα πλσ τον ε βδε ε λυ υ υ ξω εν δυ σα με νο ο ος τα
 πει ει νω ω ω σιν τρυ φη η ην ε μι ι ι
 ση η η η σας και ε πε σπα α σω ω την εγ
 κρα α α α τει ει ει αν α δι κι αν α
 πε ε βα α α λσ και ε δι ω ξας δι και αι αι ο ο
 συ υ υ νην διο Πα τερ Ο ο ο ο ο ο
 σι ι ι ι ε μνη η μο νε ευ ε ε ε και η η
 μων εν ταις ο σι αι αις ε ευ χαις σθ προ ος Κυ υ
 υ ρι ι ι ι ον

Δόξα. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Πα ρ

Δ^Μ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι

Ε^{Β8} λαμψαντα κα λα α ερ γα α σ8 ω ω ως η
 λι ι ο ος⁶ ε πι της γης και αι εν 8 ρα α
 νω^{Πα} Χρι στ8 θε ρα πων Ε ευ θυ υ υ μι ι ι ι
 ε^{Δι} ορ θο δο ξω ως γαρ ε κη η ρυ ξας η η
 μιν^{Δι} την α λη θη και α μω ω μη η η τον πι ι
 ι ι ι σι ιν Χρι ι ι στ8^{Β8} δι ο ο ι ι
 κε ε ε ε ε ε ε τευ ε^{Δι} Ο σι ε ε ε Πα
 α α τε ερ εν τη μνη η η μη η σ8 Θε ο φο ο ο
 ο ρε^{Β8} δω ρη θη ναι η μι ιν το ο με ε γα α ε λε
 ε ο ος⁶

Και νυν. Θεοτοχίον.

Κ^{Β8} αι νυ υ υ υν και α α ει^{Δι} και εις τ8 8 8ς
 αι ω ω ω νας^{Πα} των αι ω ω νων α α α
 μην^Π
Ν^{Β8} ευ σον πα ρα κλη σε ε σι σων οι κε τω ω ων
 Πα α α να α μω ω ω με^Π παυ ου σα δει νων

η η μων ε πα να α στα α α α α σεις πα σης
 θλι ψεως η μας α πααλ λα α ατ τϛ ϛ ϛ σα
 σε γαρ μο νη ην α α σφα α λη και βε βαι αν αγ
 κυ υ υ ραν ε ε ε ε χο ο ο ο μεν και την
 σην προστα σι ι ι ι α αν κε κτη η η με ε ε ε
 θα μη αι σχυν θω με ε εν Δε σποι οι να α σε προ
 σκα α λου ου ου με ε ε ε νοι σπευ σο νεις ι κε ε
 σι ι ι αν των σοι οι πιστως βο ω ω ω των
 χαι ρε Δεσ ποι οι να η πα α α αν τω ων βο η η η
 θει ει ει ει α χα ρα και αι σκε ε ε πη και σω τη
 ρι ι α των ψυ χω ων η η η μω ω ω ω

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὡς εὐθυμίας ἀρχή, τῆς Ἐκκλησίας γεγονῶς πάτερ Ὅσιε· τῇ σῆ γὰρ γεννήσει πάσας, αἵρετικῶν τὰς ὀρμάς, ἐκ Θεοῦ προνοίας ἀπεκρούσατο· διό σε φερώνυμον, ὀνομάζει Εὐθύμιον. Τῶν Οὐρανίων, οὐσιῶν δὲ τὰ τάγματα, χαρᾶς ἔπλησας, τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι· οἷς καὶ συναυλιζόμενος, φωτός τε πληρούμενος, καὶ πανολβίου καὶ θείας, ἐναπολαύων ἐλλάμψεως, Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ. (ριε' 6)

Ῥάβδῳ τῇ τοῦ Σταυροῦ στηριχθεῖς, τῆς ἀνομίας τοὺς χειμάρρους ἐξήρανας· χειμάρρουν τρυφῆς δὲ θείας, καὶ Παραδείσου πηγῆν, νοερώς παμμάκαρ ποτιζόμενος, πηγὰς σωτηρίου, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀνέδειξας· ἐπιρόοαῖς δέ, Θείου Πνεύματος Ὅσιε, πιαινόμενος, ὡσπερ φοῖνιξ ἀνέδραμες, ὕψος πρὸς ἐπουράνιον· καὶ στῦλος πυρίμορφος, ὠφθης θεόφρον καὶ πλήρης, φωτοειδοῦς ἐπιλάμφεως, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια' 1)

Ὅντως ἕως σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ παμμακάριστε, διῆλθες ἀγαλλιᾶσαι, καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς, ἔνθα ἦχος Πάτερ ἐορτάζοντος, τερπνῆς ἀκουσόμενος, καὶ γλυκείας ὑμνήσεως, καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, γενησόμενος, ἐν μεθέξει Εὐθύμιε· ἧς μόνης ἐφιέμενος, τὴν σάρκα ἐνέκρωσας· ἧς καὶ ἐπέτυχες θεία, δικαιοσύνη κοσμούμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ἦχος Πά ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι
Ο σι ι ε ε ε πα α α α α τερ ουκ ε δω
κας υ πνον σοι οι οισ ο ο φθα αλ μοις ου δε τοις βλε φα
ροι οισ σου νυ υ υ υ υ στα α α αγ μον ε ως
ου την ψυ χη ην και το ο σω ω ω μα των πα θων
η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω σας και σε αυ

το ον η τοι οι μα α σας του Πνε ευ μα τος κα
 α τα α γω ω ω ω ω γι ι ι ον ελ θων
 γαρ ο Χρι στος συν τω ω Πα α τρι μο νην πα ρα σοι
 οι ε ποι η η η σα α α το και της ο μο
 ου σι ου Τρι α α δος θε ε ρα πω ων γε νο ο
 ο ο ο με ε ε ε νος με γα λο κη ρυ υξ Ευ
 θυ υ υ υ μι ι ι ι ε πρε σβευ ε υ περ τω ων
 ψυ χω ωνη μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
 αι ω ω νων α μην
Μα κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Πα ρ θε ε νε
 και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κα τα χρε ε ος
 την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χος ος το
 αρ ρη η κτον την αρ ρα γη η προ στα σι ι ι ι
 αν και κα τα φυ υ γη η των ψυ χων η μω ω ω ω

βει α φυ τευ σας εγ κρα τει α εκ θε ψας εις α ρε
των τελει ο τη τα ταις αυ του ι κε σι αις Χρι στε
ο Θε ος ει ρη νευσοντην ζω ην η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α
γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε
πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε
νω σει σα ρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ
η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον
πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
μω ω ων

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεύς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητροῦ, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *